

de Badgast

nummer 11 - najaar 2003

Schuttingtaal

De foto op de voorkant van de vorige Badgast verbaasde me in eerste instantie: wat was dat laantje enorm veranderd! Daarna werd ik erop gewezen dat de nummering bij het onderschrift niet klopte en dat het een foto betrof van het laantje waar ons huisje staat: dus vanaf 23 en dan hoger (vroeger werd dit het Amsterdamse laantje genoemd). Des te meer reden om de foto nog eens goed te bekijken.

Om goed te kunnen vergelijken, nam ik mijn eigen camera en probeerde vanaf ongeveer dezelfde plek als op de oude foto een opname te maken. Dat viel niet mee. Het was al lastig om de goede plek te kiezen, maar door de veranderde bebouwing was het zelfs niet meer mogelijk. Bijgaande foto is mijn meest geslaagde poging, maar het eerste huis op de foto is nu nummer 25. Wat opvalt is vooral dat het terrein zoveel meer begroeid is om de huisjes heen. Op de oude foto zie je vooral huisjes, als je nu rondloopt zie je eerst groen.

Ik liep verder met de camera en begon links en rechts wat laantjes te fotograferen. Ik moest terugdenken aan het stukje over ons terrein dat vorig jaar in de Volkskrant stond. Simon zei daarin dat hij het jammer vond dat er nu hogere heggen zijn. Het was een soort veryupping, dacht hij. Heel wat bewoners van ons terrein zullen wel verbaasd geweest zijn dat ze vanwege de hoogte van hun heg tot het yuppiedom waren toegetreden. Volgens mij zit de hoogte van de heg ook niet zozeer in maatschappelijke status, maar meer in de wens om je af en toe terug te trekken. Wat dat betreft, spreken de hogere heggen en schuttingen duidelijke taal. Kennelijk zoeken we vaker rust en bouwen we daarom een groene muur om ons heen. Gelukkig zijn het vriendelijke muren, soms zelfs in volle bloei.

Michael Rubinstein
huisje 24

Koffietafel?

Er kwam dit jaar geen koffie op tafel voor de opening van het seizoen, maar champagne!

Foto's Saskia Geraeds (huisje 66)

Onthoofd

Brussel, 5 juni 1568

Toen de klok elf geslagen had, kwam de graaf van Egmond naar buiten, vergezeld van zijn biechtvader en vele andere heren, en hij ging zonder dat iemand hem hoefde te ondersteunen naar het schavot en besteeg dit.

Zeer ingetogen en ernstig liep hij het plat van het schavot rond, knielde daarna neer op een kussen van fluweel, dat daartoe was neergelegd, en een crucifix in de hand nemend, deed hij een kort gebed. Vervolgens legde hij dit crucifix weer eerbiedig op zijn plaats, legde een met goud versierde mantel af, deed zijn gekleurde tabberd van damast uit, trok een linnen slaapmuts over zijn ogen en met de handen op de borst gevouwen begon hij te zeggen *In manus tuas Domine commendo spiritum meum*.

Intussen was de beul van onder het schavot te voorschijn gekomen, waar hij eerbiedig verborgen was gebleven zoals dat tegenover zulke hooggeboren mannen betaamde, en hieuw hem met één slag het hoofd tot bij de schouders af. In deze gewesten worden mannen niet onthalsd zoals dit in Spanje gebeurt, doch de zwaardslag wordt achter in de nek toegebracht, met zulk een behendigheid dat de beul met één slag in een oogwenk het hoofd afhoudt.

Toen de prins dood was, bedekten zij zijn lichaam met een stuk zwart laken, en geboden dat de graaf van Hoorne zou worden voorgeleid. Deze kwam, geheel in het zwart gekleed en met een zeer manhaftige gelaatsuitdrukking.

Hij besteeg hetzelfde schavot, en bij het zien van het overdekte lichaam vroeg hij of dit wellicht de graaf van Egmond was, want sinds de dag van hun gevangenneming hadden zij elkaar niet meer gezien of gesproken. Toen boog hij zijn knieën op een ander kussen, bedekte eveneens zijn ogen met zijn muts en terwijl hij zijn handen ophief sprak hij enige vrome woorden.

Terwijl hij aldus bad, kwam de beul uit zijn schuilhoek te voorschijn en hieuw hem het hoofd

af, zoals hij ook de graaf van Egmond had gedaan. De hoofden werden op palen gestoken en bleven drie uur lang tentoongesteld.

A. Carnero

Verslag van de Spaanse edelman Carnero, ooggetuige van de terechtstelling van de graven van Egmond en Hoorne. Ze werden veroordeeld wegens samenzwering tegen koning Philips II. Hun dood markeert het begin van de onafhankelijkheidsstrijd van de Lage Landen tegen Spanje. Ingekort fragment uit Kroniek van Spaanse soldaten uit het begin van de Tachtigjarige Oorlog, vertaling dr. Joh. Brouwer, uitgeverij Thieme, 1933.

Illustratie: graaf Egmond.

Krantenbericht ontvangen van Marlies van den Hende, huisje 58

In Egmond aan de Hoef staat de ruïne van het kasteel van de Graaf van Egmond. Een fietstochtje waard!

Jongerendag

Waarom zitten er wanten in mijn tas?

Skieën in de zomer, badgasten kunnen lang geheimen bewaren. En lang fietsen; 60 kilometer, dat is niet niks voor *de jongste jongeren!*

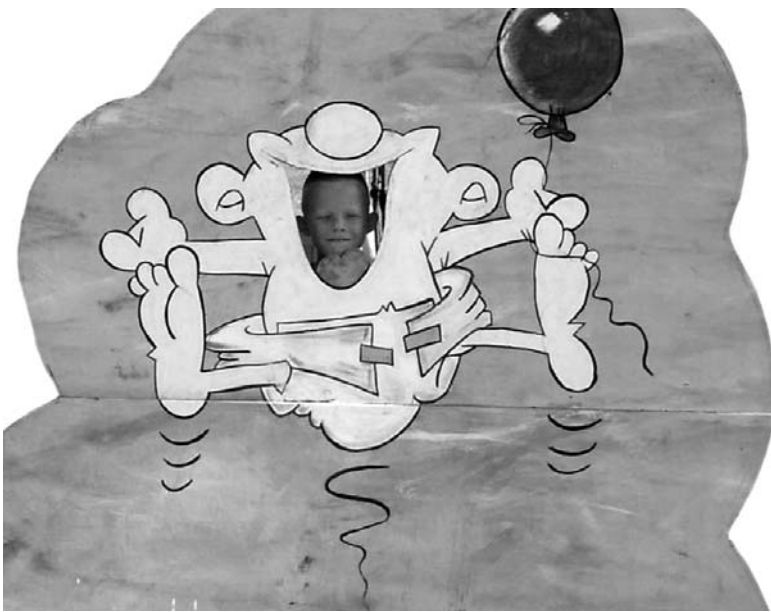
Foto's Erko Korstanje (huisje 19)

Kinderdag

De kinderdag begon dit jaar met de onthulling van een bijzonder paardje door tante Wil. Daarna was er kermis op het grote veld met allerlei attracties: toverschilderen, springkasteel, midgetgolf en heel veel suikerspinnen. Record suikerspin eten: 16 spinnen!
BEDANKT FEESTCOMMISSIE

Strand geeft begraven geheim even prijs

Extreem lage waterstand door een aanhoudende oostenwind plus een laag strand. Alleen als die twee factoren samenwerken geeft de zee de getuigenissen prijs van een tragedie die bijna honderd twintig jaar geleden plaatsvond. Dan komen op het strand de contouren bloot van een houten wrak, van wat eens de trotse bark Sokrates was.

De restanten liggen iets zuidelijk van de strandafgang van Egmond-Binnen. Af en toe zijn ze zichtbaar, hoewel een groot deel in een diep zwin verzonken ligt. Goed te zien is dan dat het schip met de neus naar de zee gekeerd op het strand is vastgelopen.

Stranding

De Noorse bark Sokrates vertrok in de eerste week van september 1884 met tien opvarenden vanuit Rotterdam. Bestemming Zweden. Al gauw verslechterde het weer en verzeilde het schip in een vliegende storm. Op 5 september, 's morgens om drie uur, liep het schip op het strand bij Egmond-Binnen. Met drie span paarden werd de reddingsboot van Egmond gelanceerd. Door hoge zeeën voeren acht redders onder leiding van bootsman Jan Stam naar het gestrande schip. Hoewel de reddingsboot tijdens de actie averij opliep, slaagden de helpers erin de tien opvarenden van de Sokrates, te halen. Strandvonder Rode Engel ontfermde zich over de Sokrates die hij later voor de sloop verkocht. Diezelfde dag strandde nog een schip en spoelde een walvis aan voor de Egmondse kust.

Krantenbericht ontvangen van Claartje Backer, huisje 50

Een drukke stranddag rond 1960

Met dank aan de familie Hoogendorp, huisje 52 omstreeks 1957

BBQ

Iedereen bedankt voor de foto's van kinderdag en BBQ. Het was moeilijk kiezen!

Paddestoelen in onze duinen

Planten waar kabouters op zitten?

Onzin, kabouters bestaan niet en paddestoelen zijn geen planten.

Ze zijn de vruchten van de eigenlijke planten: een dradenstelsel onder de grond.

Vanuit het centrum van die draden maken ze soms een cirkel van paddestoelen of zwammen: een heksenkring. Nieuwe paddestoelen ontstaan door de sporen (zaden)

die in de buisjes en tussen de plaatjes zitten onder de hoed.

De meest voorkomende soorten in onze duinen zijn:

De vliegenzwam

Felrood met witte schubjes of plakjes, die soms door een regenbui weer wegspoelen. Tussen berken en dennen.

De parestuifzwam

Een bolle vorm en dicht bezet met wratjes, net pareltjes. Als hij rijp is, komt er een gaatje van boven en met een beetje druk komt er een stofwolk met sporen naar buiten.

De bovist

Lijkt op de parestuifzwam, maar veel kleiner. Werkt ook met stuifsporen.

De grote parasolzwam

Die kan wel 30 cm breed worden en kun je vaak zien bij het eerste duingebied, vóór het parkeerterrein rechts. Tussen de verlaten akkertjes.

De groene knolakoniet

Dodelijk! Laten staan! Ziet er net uit als de vliegenzwam, maar dan lichtgroen en soms een bijna witte hoed. En met een knol aan de voet. Pas op!

Korstmossen

Geen paddestoel. Maar wel een samenwerking tussen een wier en een schimmel. Symbiose. Het leuke is dat bij grote droogte de blaadjes omkeren, zodat de witte onderkant de zonnestralen tegenhoudt.

De koraalzwam

Ziet eruit als een stukje koraalrif. Vertakt. Vooral in het bos.

Moppen

Er lopen twee zakken cement over straat. Het begint te regenen.

Zegt de ene zak: 'Het regent ...'

Zegt de andere: 'Daar word je hard van.'

Klant in een café: 'Geef mij maar een glas bier.'

Kastelein: 'De mensen die hier komen, drinken alleen maar koffie.'

Klant: 'Daar heb ik niks mee te maken, geef mij maar bier.'

Kastelein: 'Wat voor bier moet dat dan zijn?'

Klant: 'Wat voor bier? Waarom vraagt u dat?'

Kastelein: 'We hebben binnenlands en buitenlands bier.'

Klant: 'Geef me dan maar een glas binnenlands bier.'

Kastelein: 'Dat is jammer. Dat is net op.'

Klant: 'Geef me dan maar een glas buitenlands bier.'

Kastelein: 'Wat wilt u, pils of donker bier?'

Klant: 'Geef me maar pils.'

Kastelein: 'Groot of klein?'

Klant: 'Ik sterf langzamerhand van de dorst. Geef maar een groot glas pils.'

Kastelein: 'We hebben geen groot pils. Alleen maar groot donker.'

Klant: 'Geef me dan maar een groot donker.'

Kastelein: 'Dat hebben we ook niet...'

Klant: 'Ik houd het niet langer uit. Wat kan ik eigenlijk wel krijgen.'

Kastelein: 'Koffie.'

Klant: 'Geef me dan maar een kopje koffie.'

Kastelein: 'Ziet u nu wel. Ik had toch gezegd dat de mensen die hier komen alleen maar koffie drinken.'

Victor van den Hende,
huisje 58

colofon

Redactie:

Olga van der Veen

Michael Rubinstein

Marlies van den Hende

Brendan Ahern

Renée Koldewijn

Redactieadres:

Olga van der Veen

Pythagorasstraat 26

1098 GC Amsterdam

e-mail: vderveen@wxs.nl

Verboden te fietsen-weg

Geachte mede-eigenaren,

De meesten van ons komen naar het huisje in Egmond om te ontspannen. Weg van de haast, het lawaai en de onrust van de stad kunnen wij van de veilige omgeving genieten. Hier hoeven wij niet voortdurend op te letten, hier eindelijk een plek waar kinderen en kleinkinderen kunnen hollen en dollen zonder dat zij telkens de waarschuwing 'pas op' te horen krijgen. Deze vrijheid is voor hun ontwikkeling van onschatbare waarde.

Indertijd, nadat een kind is aangereden, is het verstandige besluit genomen dat er op het terrein nergens gefietst mocht worden. En dat deed niemand, daar zorgde Jan voor.

Nu echter zijn wij volwassen en moeten wij met zijn allen erop toezien.

Het gezond verstand zegt dat het een wijs besluit was en dat het nu ook voor iedereen – kinderen inclusief – zou moeten gelden. Daarom is het bord 'verboden te fietsen' overbodig: niemand wil politieagent spelen en wij hebben toch geen sancties. Wij zouden het kunnen laten vervangen door een opschrift: i.v.m. de veiligheid verzoeken wij u vriendelijk niet te fietsen. Dit voor bezoekers die van onze afspraak niet weten.

Met vriendelijke groet,

Susan Handforth, huisje 39

P.S. Niet alleen de kleine kinderen hebben behoefte aan geborgenheid. Tom (84 jaar) is ook op het paadje aangereden toen hij, verdiept in zijn krant, van de post naar huis liep.

Foto Renée Koldewijn

Dringend verzoek

Leden die tuingereedschap geleend hebben uit de schuur van de vereniging worden vriendelijk doch dringend verzocht dit terug te brengen.

De Beheerscommissie

Geluidsoverlast Schiphol

De opening van de Polderbaan is de afgelopen zomer niet ongemerkt aan ons voorbijgegaan. Het aantal vliegtuigen dat over onze camping is gevlogen, is schrikbarend gestegen. Vooral tijdens de randen van de nacht, zoals dat officieel genoemd wordt; dus 's ochtends vroeg en laat in de avond.

Schiphol blijft maar groeien en de geluidsoverlast neemt in een steeds grotere regio toe.

Milieudefensie is een actie gestart om gemeenten in de aan- en afvoeroutes te bewegen de overlast precies te meten. Dat kunnen ze doen door meetapparatuur te plaatsen. Op de website vindt u hierover meer informatie. U kunt zelf ook een kaartje sturen naar de gemeente Bergen, Jan Ligthartstraat 4, of uw klacht via de website bij de gemeente indienen.

De milieuklachtentelefoon van de provincie Noord-Holland, 0800-6586734, is dag en nacht gratis bereikbaar.

Marlies van den Hende, huisje 58